

[Adolph Sørensen.]

For at befri det ærede medlem hr. Rager for enhver tvivl i sind og tanke vil jeg gerne understrege min partigruppens positive indstilling til denne sag, således som den vil være det til ethvert forslag, der hviler på et efter vort skøn fornødent sagligt fundament.

På mit partis vegne kan jeg slutte disse bemærkninger med at tilsige et velvilligt medarbejde ved lovforslagets behandling i et forhåbentlig hurtigt arbejdende udvalg, og vi medvirker gerne til lovforslagets endelige gennemførelse.

Rager: Jeg behøver ikke at gøre mange bemærkninger nu, da jeg allerede forleden dag havde lejlighed til at pege på, hvor ansvaret lå for, at der ikke var foretaget noget med lovforslaget i den foregående samling. Når det ærede medlem hr. Lindberg i dag siger, at der ikke blev arbejdet videre kraftigt i udvalget i fjor, er dette jo en mild overdrivelse af det ærede medlem; udvalget var nemlig overhovedet ikke indkaldt. Men jeg glæder mig over, at vi nu har fået lagt ansvaret for udvalgets arbejde over på den anden side i salen, og jeg tvivler ikke om, at vi nu skal kunne komme til et resultat. Det er jo ganske mærkværdigt, at et forslag som dette, der har været behandlet gennem mange år indenfor de virkelig interesserede kredse, nemlig indenfor den tekniske sagkundskab, hvor vi er kommet til et absolut enigt resultat, hvor både arbejdende ingeniører og indehavere af virksomheder har fundet hinanden praktisk talt fuldstændig, at dette forslag på grund af enkelte juristers særlige nådegave i retning af betænkeligheder har kunnet ligge og skvulpe her i et par år. Jeg håber, at det nu virkelig skal blive alvor, så at det ikke, som det har været i de sidste år, i alt fald fra konservativ side, udelukkende bliver ord og ikke handling.

J. M. Pedersen: Sidste gang, da dette lovforslag var til behandling her, var medlem af mit parti Niels Pedersen ordfører som særlig sagkyndig på dette område. Jeg formoder ikke, at retsforbundet kommer med i det udvalg, som nu vil blive nedsat til at arbejde videre med lovforslaget, og jeg vil derfor henlede udvalgets opmærksomhed på, hvad Niels Pedersen sagde

ved behandlingen den 26. oktober 1951; der er mange gode tips at få deri.

Jeg for mit vedkommende tvivler på, at det er klogt at lave en lov angående arbejdstageres opfindelser. Jeg tror, at det i de fleste tilfælde vil være bedst, at sådanne spørgsmål løses mellem arbejdstageren og arbejdsgiveren, for der foregår det jo nu omstunder; de fleste opfindelser er jo nogle tilføjelser, nogle små nyheder til det allerede eksisterende, som ingeniører og teknikere kommer til ved deres arbejde. Hvis arbejderen og arbejdsgiveren i en overenskomst ved deres samarbejdes indtræden selv trækker nogle regler op, tror jeg, det vil være bedre, end at lovgivningsmagten skal blande sig i det. Jeg vil derfor gerne henstille til det kommende udvalg at se alvorligt på, om ikke det problem kan løses ad privat vej.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for den næsten enstemmige tilslutning til dette lovforslag. Jeg forstår, at det vil blive drøftet nærmere i udvalget, og så kan vi jo håbe på, at det vil gå noget hurtigere end i sidste samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Lindberg: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om tillæg til bankloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 637; fremsættelsen findes i tidenden sp. 576).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Man kan ingenlunde anse spørgsmålet om bankernes dækningsprocent for at være underordnet. Vi husker jo alle, hvorledes bankerne efter tur brød